

[Tove Lindbo Larsen]

fremstillet for os af en deputation, og vi har ment det rimeligt at følge henstillingen om tilføjelsen. Der er efter betænkningens ordlyd flertal herfor, lige så vel som justitsministeren har tiltrådt dette forslag.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at vi med dette lovforslag og med de ændringer, der er foreslået af et flertal, vil sætte forbrugeren i en mere rimelig situation over for erhvervslivet. Jeg vil derfor på socialdemokratiets vegne anbefale, at lovforslaget bliver gennemført som her nævnt.

Voigt (FP):

Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg blot anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet til dette lovforslag. Der skal ikke herske tvivl om, at vi er modstandere af denne lov, men vi mener, at de stillede ændringsforslag vil tage de værste skrubbudser ud af forslaget. Denne formyndermentalitet, der ligger i forslaget om at forbyde at handle med de varer, man nu synes er egnet til at sælge til folk, kan vi ikke acceptere.

Vi vil ved forslagens tredje behandling naturligvis stemme imod lovforslaget, og vi vil også ved tredje behandling give en mere udtømmende forklaring på, hvorfor vi synes, at det er et meget, meget dårligt forslag. Det er faktisk utroligt, at det er nået frem på folketingets bord, for det betyder, at uendelig mange små erhvervsdrivende, som netop lever af at handle på den måde, vil blive kvalt.

Jeg håber, at man kan støtte de ændringsforslag, fremskridtspartiet har stillet. De vil betyde en klar forbedring af forslaget.

Nathalie Lind (V):

Venstre har stemt – mener jeg – for så at sige al den lovgivning, der har været gennemført her i tinget vedrørende forbrugere. Men allerede ved første behandling af dette lovforslag sagde vi, at vi måtte indtage en meget kritisk holdning, og vi er egentlig blevet bestyrket i det under udvalgsbehandlingen. Vi tror, at forslaget vil få en række uheldige følgevirkninger, vil besværliggøre det – det har vi konkrete eksempler på – for erhvervsvirksomhederne. Enkelte må lægge deres forretningsgang fuldstændig om og kan dermed risikere at miste deres kunder. I øv-

rigt finder vi, at der er tale om et formynderi her, som vi er imod, og vi finder også, at den definition, man giver af forbrugerbegrebet, er forkert.

Det siges jo i lovforslagets bemærkninger, at det også er hensynet til privatlivets fred, der har motiveret dette forslag, og der er specielt tænkt på kapitel 2 i lovforslaget. Efter vor opfattelse er det naturligvis en meget stor fordel, at lovforslaget ikke har den form, det havde, da det første gang blev fremsat, nemlig da der også var et forbud mod tegning af forsikringer og bogsalg. Vi er også tilfredse med, at der nu enten i den ene eller den anden formulering kommer en bestemmelse med om, at Falcks Redningskorps kan fortsætte sin abonnementsregning som helhed.

Vi finder ikke, at hensynet til privatlivets fred kan bære et lovforslag af denne art. Man opnår, som jeg nævnedes før, at genere visse virksomheder. Jeg tænker bl. a. på Damaskvæveriet i Kolding, hvorfra jeg så sent som i dag har fået en henvendelse. Jeg ved, at justitsministeren også har fået det. Man har prøvet i udvalget, om man kunne finde formuleringer og spurgt ministeriet, om dette var muligt, så der kunne gives en dispensation, men dette har ikke været muligt. Jeg synes også, at når man taler så meget om privatlivets fred – og jeg ønsker altså ikke, at der skal gives nogen fuld beskyttelse, det vil jeg da gerne understrege, men jeg prøver at vurdere vægten af de argumenter, man kommer med – så skal man ikke glemme, at religiøse og politiske organisationer, spejdere m. v. fortsat har tilladelse til at foretage det, man kalder en uanmodet henvendelse.

Jeg må nok sige, at jeg synes, vi under udvalgsbehandlingen har fået en meget mærkelig forklaring på, hvordan man betragter det private erhvervsliv, og hvordan man betragter f. eks. en kommune i relation til spørgsmålet om privatlivets fred. Med henblik på indsamling af papir eller drikkevareemballager med tanke på genbrug, ja, så skal dette være tilladt, hvis det er en kommune eller en til kommunen knyttet eller engageret entreprenør, der henvender sig uanmeldt. Men hvis det er en privat, der gør det, så skal det være forbudt. Jeg har meget svært ved at se, hvilken rimelig forklaring man skulle kunne give på dette.

Jeg må endelig sige med hensyn til fortrydelsesretten, som jo er et indgreb i reglen